

By the way...

Zo te zien hebben jullie je door de regen en mist weten te slepen om hier netjes op tijd op college te verschijnen. Een goed begin van het collegejaar. Dat wil zeggen, die mist en regen mogen voortaan wel achterwege blijven, maar het netjes op tijd verschijnen is een punt in jullie voordeel.

Overigens, als je op tijd verschijnt om de corveedienst te ontwijken: er bestaat op de universiteit niet zo iets als 'een briefje halen' om daarmee vervolgens een hele pauze lang bij de (con)rector op het matje te moeten staan. Het schoonmaken van het schoolplein is ook niet mogelijk bij gebrek aan schoolplein. Niets dus om te laat te komen af te straffen, behalve de geïriteerde blik van de docent en al je omkijkende medestudenten.

De regen is trouwens een stuk minder vervelend geworden met de komst van het Minnaertgebouw (het staat er pas een half jaar). Vroeger zat je in de kantine, keek je naar buiten en dacht je: "gatsiedarrie het regent." Nu zit je in een knuffelhoekje en denk je: "wat gezellig die watervalletjes!" En ja, om die watervalletjes te zien en horen, moet het geregend hebben. Liefst niet wanneer je naar de Uni fietst, liever 's nachts of tijdens college, maar als het toevallig regent als je naar de Uithof fietst, dan weet je in elk geval dat je door nat te worden meehelpt aan het in stand houden van de watervalletjes.

Bvendien helpt de regen mee met het behoud van de mooie moerastuin rondom het Minnaert. We denken tenminste dat het een moerastuin is, vanwege de hoeveelheid water per vierkante meter grond. Eerst dachten we dat het misschien een sawa was, waarin het college van bestuur rijstplantjes had geplant. Dat idee hebben we laten varen toen bleek dat de kantine niet van plan was om rijst te gaan verkopen. Toen werd er geopperd dat het eigenlijk een vijver moest worden om reigers en kikkers en visjes aan te trekken. Ook dit vonden we niet erg plausibel: allereerst hadden we al een vijver binnenshuis en

bovendien zagen we geen mogelijkheid voor de visjes om vanzelf in de buitenvijver te komen. Daarom houden we het maar op moerastuin, daar heeft het nog het meeste van weg. Misschien veranderen we in de winter weer van mening als het een ijsbaan lijkt. Laten we hopen dat er dan voor koek en zopie wordt gezorgd.

De redactie

Ovenschaal met taco's

Waarschijnlijk liep je als klein kind al te roepen "Ik ga later alleen maar chips eten" als je moeder je weer spinazie, witlof of spruitjes voorzette (doorhalen wat niet van toepassing is). Met dit recept kom ik aan die kinderwens tegemoet.

Ingrediënten

Per twee personen een klein blikje maïs
 Per twee personen 2/3 blik kidneybonen
 Per twee personen 3/4 ui
 Per twee personen een zak taco-chips (80 g)
 Per twee personen 1/16 l crème fraîche
 Per twee personen een half zakje geraspte oude kaas
 Per twee personen 2/3 rode paprika
 Per twee personen 2/3 gele paprika
 Per twee personen ca. 1/2 pakje taco-kruidenten

Het kokkerellen

Snijd de paprika in blokjes (nadat je de pitjes eruit hebt gehaald, bovendien mag het steeltje ook weg). Maak de blikjes open. Laat iemand de ui fijn snijden. Vet de ovenschaal in. Doe de bonen en de maïs met een beetje van het vocht in een pan en laat ze warm worden. Maak de kruidentmix aan, zoals op de verpakking staat en roer deze door de bonen in de pan. Doe de paprika en de ui ook in de pan en laat alles even warm worden.

Neem de ovenschaal en giet de inhoud van de pan daar in. Roer in een apart schaaltje de geraspte kaas door de crème fraîche. Strooi de taco-chips over de ovenschaal, net zolang totdat de bo-

venkant bedekt is. Giet daar de crème fraîche over.

Zet de ovenschaal in de oven op ca. 180 graden en wacht totdat de kaas gesmolten is. Het eten is dan gereed. Hiep!

Mocht je nou geen ovenschaal hebben, dan kun je dit gerecht maken door alles warm te maken in een pan (met het vocht van de groenten erbij) en de taco-chips er los bij te geven.

In beide gevallen zijn losse taco-chips en in stukjes gesneden tomaten niet te versmaden. Eet smakelijk!

Nicole

Agenda

9.00 uur Colleges

Het collegejaar is nu echt begonnen en dus zijn er al om 9.00 uur colleges vandaag. Zie de studiegids voor meer informatie.

13.30 uur Sporttoernooi

Na vier uur op je luie krent gezeten te hebben is het tijd voor wat beweging. In Olympos zal een heus volleybaltoernooi georganiseerd worden.

18.30 uur Eten met mentorgroepjes

Lekker bezweet een knoflookkegel scoren bij Mr. Jack's. Misschien wel met andere mentorgroepjes erbij... Zie je dit niet zitten, dan is er weer een mentorgroepjesrecept!

19.30 uur Cabaret

In zaal Trianon zal de bekende blinde cabaretier Vincent Bijlo zorgen voor een even humorvolle als fantastische afsluiting van deze dag. Zaal Trianon vind je aan de Oudegracht, even voorbij het Wed. schuin tegenover Tivoli.

Let op: de begintijd is veranderd. Het Cabaret begint om HALF ACHT!!

Intro Capriolen, ofwel:

Het grote avontuur met de koffieperculatoren (dit zijn die grote bussen waar je waarschijnlijk in een van de afgelopen dagen koffie uit getapt hebt, tenzij je thee gedronken hebt (deze titel wordt zo wel erg lang, maar dat is om de "By the way..."-redactie te stangen))

Oké, de koffie was op, maar de perculatoren moesten terug naar het verhuurbedrijf. Zo gezegd zo gedaan denk je dan. Het bedrijfje lag in Nieuwegein en aangezien ik daar anderhalf jaar op een studentenkamertje heb gewoond, dacht ik dat ik wel wist hoe er het best te komen. Maar toen we met zijn tweeën en twee koffieperculatoren de bus uitstapten stonden we niet in Laag Raven, maar in Plettenburg. "Oh ja, er lag nog iets tussen!" dacht ik bij me zelf.

Na het overwegen van de andere mogelijkheden, leek het ons het beste om dan maar verder te lopen. Dus wij gingen op weg. Wij liepen een weg op die naast een snelweg lag (dit is verder een onbelangrijk detail, maar onbelangrijke details kunnen soms een verhaaltje wat opfleuren. Vandaar ook dat dit verhaal nog vol onbelangrijke details zal zijn). We hadden zo'n 100 meter gelopen toen we een vaag ding zagen. Het 'ding' zag eruit als een bushokje, maar dan met ronde wanden. Dit stond verder geheel in een verlaten terrein (behalve dan de weg waar we over liepen en de snelweg). Blijkt dit een hokje te zijn om te schuilen om als het regent en je op de fiets bent. Er stond zelfs maar liefst één fietstallingfietsenrekbeugel in. Er stond zelfs een bordje bij dat je hier mag schuilen als het regent en je er op de fiets voorbij komt. Alsof je zelf niet op het idee zou komen om te gaan schuilen in zo'n hokje als het pijpestelen regent en je komt er toevallig op de fiets voorbij. Conclusie: het regent erg veel in Nieuwegein, als ze zo veel doen om je droog te houden als het regent. En inderdaad, toen wij er langs liepen regende het. Maar goed wij waren niet met de fiets (maar met de koffieperculatoren), dus wij mochten er niet schuilen.

Wij liepen maar weer verder met nog steeds die grote koffieperculatoren bij ons. En wat zagen we daar: het succesvolste bedrijf in synthetisch voedsel, de Mac Donald's. Op hun dak hing een spandoek dat ze iets nieuws hebben uitgevonden: het ontbijt. Maar zo ver we ons konden herinneren hebben we, zo lang we leven, bijna elke dag al ontbeten. We waren echt enorm geschokt door dit voorbeeld van ideeëndiefstal. Hadden we er vroeger maar patent op aangevraagd, dan zouden we nu miljoenen verdienen hebben. Tja, daar is het

nu waarschijnlijk te laat voor en nu gaat de Mac Donalds met alle eer strijken door de franchising van hun ontbijt.

Onze tocht met de koffieperculatoren ging verder (ja, zelfs na deze schokkende ervaring). Onze voeten begonnen pijn te doen toen we uiteindelijk het industrieterrein Laag Raven op liepen, maar we waren er nog niet. We wisten niet eens welke kant we op moesten op dit terrein, maar gelukkig stond er een groot bord met wegwijzers naar de bedrijven. Ik haalde het briefje uit mijn zak met de naam en adres van het bedrijf, waar de perculatoren naar toe moesten, erop: Boels verhuurbedrijf (ze verhuren bijna alles), Ravenwade 9. We keken op het bord, en ja hoor, hij stond er niet tussen. Verrek! We kregen de neiging om die perculatoren maar gewoon de berm in te keilen, maar zo dicht bij ons doel mochten we niet opgeven. Dus we besloten om de weg te vragen. Dit lukte vrij snel en zo ver was het ook niet meer en binnen vijf minuten hadden we de perculatoren ingeleverd.

We hadden bij het verhuurbedrijf naar een bushalte gevraagd en we liepen de weg die ons gewezen was. De bushalte was snel gevonden en ook de bus liet niet lang op zich wachten. Binnen zes minuten waren we weer op de Uithof.

De intro

Langste-woordencompetitie-tussenstand

Groepje Hoempapa laat zich niet op de kop zitten en kwam vandaag met een tweede inzending: programmaatjesprogrammeursopleidingscentrumparkeerterreintjesbewakingsbeamteloketten. Dit woord heeft helaas maar 83 letters, waardoor Erik uit groepje R nog steeds recordhouder is met 86 letters.

Voorlopig een goede tweede plaats voor Hoempapa.

De redactie

Gelezen

Een Mexicaanse krant meldde dat zich vervelende Royal Air Force piloten op de Falkland eilanden een leuk tijdverdrijf hebben uitgevonden. Ze hadden gezien dat de lokale pinguinpopulatie gefascineerd was door de overkomende vliegtuigen. Hiervan wordt op een slinkse manier gebruik gemaakt. De piloten zoeken een strandje uit, waarop de pinguins zich verzameld hebben. Ze vliegen er langzaam langs van links naar rechts en minstens duizend pinguins draaien tegelijkertijd het hoofd om het vliegtuig na te kijken. Vervolgens vliegen de piloten terug en alle hoofdjes van de pinguins draaien weer netjes mee, alsof

je naar een slow-motion tenniswedstrijd zit te kijken. Dan vliegen de piloten rechtstreeks op de pinguinkolonie af om er vervolgens overheen te vliegen. Alle kopjes gaan omhoog, hoger, hoger, hoger en dan vallen er tienduizenden pinguins op hun rugje.

Uit: Audobon Society Magazine

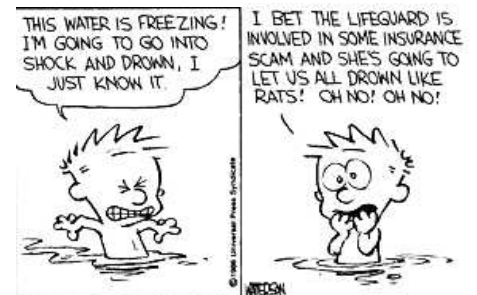
STOP : Koop een almanak

Je hebt vast al een kraampje in de hal van het Minnaertgebouw zien staan met een aantal figuren met gele blousen erachter en je afgevraagd wat in vredesnaam een almanak is.

In het kort : de almanak is een soort jaarboek van onze studievereniging met daarin een hoop leuke verhalen, foto's en stukjes van alle commissies van A-Eskwadraat en de onderwijs- en onderzoeksinstituten van de faculteiten en vooral ook de adressen en pasfoto's van alle leden van A-Eskwadraat. Dit alles overgoten met een speciaal, nog nader bekend te maken thema.

Volg dus de verkeersborden en kom langs bij onze kraam. Je kunt er almanakken van vorige jaren inzien en een exemplaar van de nieuwe editie reserveren, voor het te laat is.

Namens de almanakcommissie, Desiree

Actie actie!

Hebben ze in het Minnaert mooie knuffelhoekjes gemaakt, zijn ze de gordijnen vergeten. Ik had bij de constructie nog zo aangedrongen bij de architect dat hij gordijnen moest hangen voor de 'sleutelgaten', omdat anders niemand de knuffelhoekjes als knuffelhoekjes zou gebruiken. Moesten ze bezuinigen van de Hoge Bazen. Worden wij weer mooi de dupe van. Wie gaat er mee actie voeren?

Naam bij redactie bekend